

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 666/2023
05.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости, браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр. 241/22 од 17.11.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 7/23 од 08.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.07.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр. 241/22 од 17.11.2022. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 7/23 од 08.03.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр. 241/22 од 17.11.2022. године, окривљени ББ и АА оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по 3 месеца, за које је одређено да ће се извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују са применом електронског надзора, с тим што не смеју напуштати просторије у којима станују осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остататак казне затвора издржавају у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом обавезани су окривљени ББ и АА на основу одредбе члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП, да на име паушала плате суду новчане износе од по 5.000,00 динара, а да сходно одредби члана 258. став 4. ЗКП, на име имовинскоправног захтева

у целини оштећеном ВВ солидарно исплате износ од 5.202,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 7/23 од 08.03.2023. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр. 241/22 од 17.11.2022. године само у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Новом Пазару окривљене АА и ББ, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за која су оглашени кривим том пресудом, осудио на новчане казне у одређеним износима од по 30.000,00 динара, док је жалба браниоца окривљеног у осталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених пресуда захтеву за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Златан Куртовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане одлуке и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи, да у изреци првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости нису наведени нужни елементи саизвршилаштва (члан 33. КЗ) - није наведено постојање свести о заједничком деловању, о предузимању радњи окривљених које доприносе извршењу заједничког кривичног дела, па је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. став 2. ЗКП у вези члана 33. КЗ.

Чланом 33. КЗ прописано је да ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела свако од њих казниће се казном за то дело.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази да су окривљени ББ и АА, у време на начин и у месту ближе описаном у изреци те пресуде, у стању урачунљивости, са умишљајем, свесни забрањености свога дела, чије су извршење хтели, одузели туђу покретну ствар другом,

у намери да њеним присвајањем себи прибаве противправну имовинску корист... тако што су из резервоара паркираног камиона извадили око 30 литара горива-евро дизела... сипали у две канте, након чега су се удаљили са лица места и отишли пешице до аутомобила којим су се довели и који су паркирали..., с тим да је окривљени АА оставио канте испод пута на пола пута од камиона до аутомобила и узео их након што је претходно одвезао колима ББ.

По налажењу Врховног суда из радњи описаних у изреци првостепене пресуде којом су окривљени ББ и АА оглашени кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, произилази, да су оба окривљена са умишљајем, учествовала у непосредним радњама извршења кривичног дела, а из радњи предузетих пре, за време и након извршења кривичног дела, ближе описаних у изреци наведене пресуде, јасно произилази да су оба окривљена имала свест о заједничком деловању, па су наводи захтева за заштиту законитости окривљеног АА којима се указује да у радњама окривљених нема елемената саизвршилаштва из члана 33. КЗ и да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу – извештају овлашћених службених лица ПУ Нови Пазар, која су обављала одређене радње током увиђаја, која су се изјашњавала на околности идентификације и тумачења трагова који су фиксирани током предузимања радњи, уз описе тзв. „шара“ на одређеним чизмама и наводила да спорне чизме припадају окривљеном ББ и да трагови гума од возила припадају возилу којим је окривљени АА управљао, чиме су супротно овлашћењима из члана 280. ЗКП, преузела улогу вештака - трасолога, па су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, извештај овлашћеног службеног лица ПУ Нови Пазар није ни изведен као доказ у доказном поступку, већ је на главном претресу пред Основним судом у Новом Пазару у предмету К 241/22 дана 17.11.2022. године, приликом извођења материјалних доказа само извршен увид у фотодокументацију МУП-ДП-ПУ Нови Пазар ОК П-Одсек за оперативну форензику КТ/2022 од 21.01.2022. године, па су наводи захтева којима се на напред наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтеву за заштиту законитости истиче да је у изреци првостепене пресуде наведена количина одузетог горива „од око 30 литара“ чија тржишна вредност износи 5.202,00 динара и да ову количину горива чини како гориво одузето критичном приликом из наведеног камиона, тако и гориво које потиче из одређеног трактора, што значи, да је количина одузетог горива из наведеног камиона мања од 30 литара, из чега даље произилази, да су окривљени ишли за тим да прибаве малу имовинску корист, нарочито што се, у резервоару наведеног камиона, што произилази из изреке пресуде, налазило још горива, а не само оно које је одузето. По налажењу Врховног суда, изнетим наводима се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом

браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац у захтеву као разлог подношења истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим, како у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведена повреда састоји, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Из наведеног разлога, Врховни суд је, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП, креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, нашао да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме се захтев одбија као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у делу у коме је захтев одбачен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**за Председника већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**